

Чарлзъ помислилъ и дори му се харесала тази бащина мисль. Той далъ съгласие, че желае да стане духовно лице, и заминалъ да следва за свещеникъ въ университета въ Кембриджъ.

Скоро се убедилъ, че и тукъ нищо не го привличало и интересувало. Въ Кембриджъ той престолялъ три години и станалъ едъръ момъкъ, силенъ и ловъкъ, съ добре развити мишци и съ отлично здраве.

Къмъ 1831 година, благодарение на това че професоритѣ не били много строги, той завършилъ университета, отбелязанъ въ числото на не особено отличилитѣ се.

Сега, когато трѣбвало да приеме духовно звание, въ душата на Дарвина станало нѣщо, което изцѣло измѣнило по-нататъшнитѣ му планове.

По порчка на английското правителство военния параходъ „Бигълъ“ („ловджийска хрътка“) трѣбвало да отпѣтува за петъ годишно плаване. Капитанътъ на този параходъ обявилъ, че желае да вземе съ себе си издрѣжливъ и храбъръ младъ човѣкъ, който да може да използува това пжтешествие съ научна цель. Незабавно Дарвинъ си представилъ услугитѣ. Капитанътъ отначало се поколебалъ, но най-после се съгласилъ да го вземе.

Човѣчеството никога нѣма да престане да благодари за това на капитана, защото това пжтуване направи отъ Дарвина единъ естествоизпитателъ.

(Следва)